

ΕΤΟΣ 65ον

26 Μαρτίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (3330)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΗΡΕΙ ΤΙΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ

Στή σημερινή αποστολική περικοπή, αγαπητοί αδελφοί, ο απόστολος Παῦλος παίρνει ένα παράδειγμα από την Παλαιά Διαθήκη, τόν Άβραάμ, στον οποίο ο Θεός υπόσχθηκε ένόρκως εύλογίες και σ' αυτόν και στους απογόνους του και μās τόν προβάλλει ως πνευματικό παράδειγμα, διότι τήν έκπλήρωση αυτών τών έπαγγελιών μέ μακροθυμία και ύπομονή άνέμενε ο Άβραάμ, χωρίς νά χάσει τήν πίστη του. Γι' αυτό και μένει στους αιώνες άταλάντετο πρότυπο πίστεως και ύπομονής για όλους τούς Χριστιανούς.

Οι ύποσχέσεις

Τέσσερις φορές φαίνεται ο Θεός νά ύπόσχεται στον Άβραάμ διάφορες εύλογίες: του ύπόσχεται ότι ή γη Χαναάν, όπου θά φτάσει από τή Χαρράν τής Μεσοποταμίας, θά είναι δική του, ότι οι απόγονοί του θά πληθύνουν σαν τήν άμμο τής θάλασσας, ότι θά αποκτήσουν παιδί, αν και αυτός και ή Σάρρα ήταν σέ πολύ προχωρημένη ήλικία, και επίσης –μετά τή θυσία του Ίσαάκ πού δέν πραγματοποιήθηκε– ότι θά πληθύνει μέ τό παραπάνω τούς απογόνους του (Γεν. κεφ. 12· 17· 22).

Ο Θεός ύπόσχεται, άλλά και όρκίζεται στον έαυτό του για νά προσδώσει «κύρος» στα ηεγόμμένα του, χρησιμοποιώντας τήν ανθρώπινη τακτική του όρκου.

Ή μακροθυμία του Άβραάμ

Ένα σημείο τό οποίο πρέπει νά προσέξουμε, είναι ή διευκρίνιση πού μās κάνει τό κείμενο, ότι ο Άβραάμ «μακροθυμήσας έπέτυχε τής έπαγγελίας», πού σημαίνει ότι δέν άρκοῦσε ή ύπόσχεση –και μάάλιστα ή ένορκη– του Θεου για νά πραγματοποιηθούν όλες αυτές οι εύλογίες. Τίς έλαβε λόγω και τής μακροθυμίας και τής μεγάλης ύπομονής πού έδειξε. Ύπήρξαν φορές πού ο Θεός ζητούσε από τόν Άβραάμ πράγματα πού έρχονταν σέ πλήρη αντίθεση μέ όσα του

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ('Εβρ. γ' 13-20)

Ἡ παράκληση τῆς ἐλπίδος

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμίας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνῶσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατήσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἀγκυρὰν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γεγόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

εἶχε ὑποσχεθεῖ, π.χ. νὰ θυσιάσει τὸν μονάκριβο γιό του, τὸν Ἰσαάκ! Κι ὅμως, οὔτε τότε κλονίζεται ἡ πίστη τοῦ Ἀβραάμ, μοιλονότι ἀπὸ ἀνθρώπινης πλευράς εἶναι βέβαιο ὅτι αἰσθάνθηκε ἀφόρητο πόνο.

Ἀποτελεῖ πρότυπο, λοιπόν, γιὰ ἐμᾶς ὁ Ἀβραάμ, ἀδελφοί μου, διότι, ἐνῶ φαίνεται νὰ ἐργαζόμαστε ἔργα εὐάρεστα στὸν Θεό, ὡστόσο, ἐπειδὴ δὲν βλέπουμε «ἀποτέλεσμα» κατὰ τὴ δική μας κρίση, βαλλόμεθα ἀπὸ λογισμοὺς ἀπιστίας πού ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὸν δίκαιο πατέρα μας Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος διαμέσου τῶν αἰῶνων μᾶς καλεῖ μὲ σάθλισμα ἐγερτήριο κατὰ τῆς δυσπιστίας, τῆς συνακόλουθῆς τῆς πνευματικῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς νωθρότητας. Ὁ Χριστὸς μᾶς εἶπε νὰ ζητᾶμε πρῶτα τὴ βασιλεία του καὶ ὅ,τι χρειάζεται νὰ προστεθεῖ στὴ ζωὴ μας, θὰ ἔλθῃ. Ἄρα τὸ πρόβλημά μας εἶναι ὅτι, συνειδητὰ ἢ ἀσυνειδητὰ, δὲν ζητᾶμε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ ἐγκλωβιζόμαστε στὸν κόσμον τῶν αἰσθήσεων καὶ φαινομένων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χάνουμε τὸν προσανατολισμὸ μας. Κινούμαστε δηλαδὴ φίληαυτα καὶ κεντρομόλα, κενόδοξα, χωρὶς νὰ ἀνοιγόμαστε στὴ θεία ἀγάπη καὶ τὸ μυστήριό της.

Συγκρινόμενοι μάλιστα πρὸς τὸν Ἀβραάμ, μένουμε ἀναπολόγητοι, διότι ἐκεῖνος δὲν εἶχε γνωρίσει τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν του, δὲν συμμετεῖχε στὴ θεία Λειτουργία, οὔτε ἐλάμβανε τὸν Χριστὸ πού κατοικοῦσε καὶ ἔμενε μέσα του! Θεμελιώδης ἡ διαφορά, θὰ ἴεγαμε. Δὲν ὑπῆρχε τόπος σύναξης τῶν πιστῶν πρὶν ἀπὸ τὸν Χριστό. Ἀπὸ τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου καὶ τὴν εἴσοδό του στὴν Ἱστορία τῶν ἀνθρώπων μεριμνῶν, βασάνων καὶ προβλημάτων, ὁ Χριστὸς γίνεται ἡ βελόνα καὶ ἐμεῖς νῆμα περασμένο σ' αὐτὴν τὴ βελόνα, πού μᾶς κεντᾷ πάνω στοῦ ὕφασμα τῆς θείας ἀγάπης, χαρίζοντάς μας τὴν πρότερον αἴγλην μας καὶ ἀκόμη περισσότερο.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Θεός ἔδωκε ὑπόσχεσιν εἰς τόν Ἀβραάμ, ὠρκίσθη εἰς τόν ἑαυτόν του, ἀφοῦ δέν εἶχε ἄλλον μεγαλύτερον εἰς τόν ὅποιον νά ὀρκισθῆ, καί εἶπε, Ἀλήθεια, θά σέ ὑπερευλογήσω καί θά σέ ὑπερπληθύνω, καί ἔτσι ὁ Ἀβραάμ, μέ τήν ὑπομονήν του, ἔλαβε τήν ὑπόσχεσιν. Οἱ ἄνθρωποι ὀρκίζονται εἰς κάποιον πού εἶναι μεγαλύτερος καί ὁ ὄρκος θέτει δι' αὐτούς τέρμα εἰς κάθε ἀμφισβήτησιν καί δίνει ἐπιβεβαίωσιν. Ἔτσι καί ὅταν ὁ Θεός ἤθελε νά δείξῃ σαφέστερα εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεως τό ἀμετάβλητον τῆς ἀποφάσεώς του, τήν ἐγγυήθηκε μέ ὄρκον, ὥστε, διά δύο πραγμάτων ἀμεταβλήτων διά τά ὅποια εἶναι ἀδύνατον νά ἀποδειχθῆ ὁ Θεός ψεύτης, ἐμεῖς, πού κατεφύγαμεν εἰς αὐτόν, νά ἔχωμεν μεγάλην ἐνθάρρυνσιν νά κρατήσωμεν σφιχτά τήν ἐλπίδα πού εἶναι ἐνώπιόν μας. Τήν ἐλπίδα αὐτήν τήν ἔχομεν σάν ἄγκυραν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ καί βεβαίαν, ἡ ὁποία μπαίνει μέσα, πίσω ἀπό τό καταπέτασμα, ὅπου ἐμπῆκε πρόδρομος πρός χάριν μας ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἔγινε ἀρχιερεὺς αἰώνιος κατὰ τήν τάξιν Μελχισεδέκ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Προκείμενη ἐλπίδα μας, ὁ Χριστός

Ὅπως ἀκριβῶς ὁ Θεός ὑποσχέθηκε καί ὀρκίστηκε στόν Ἀβραάμ, ὥστε μέ τή μακροθυμία καί ὑπομονή του νά δεῖ νά πραγματοποιοῦνται οἱ ἐπαγγελίες καί οἱ γήινες ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καί ἐμεῖς, «κρατοῦντες τῆς πίστεως» τοῦ Ἀβραάμ ὡς ἄλλοι κληρονόμοι του, νά ἀγκυροβολήσουμε μέσα στόν Χριστό, διαμέσου τοῦ τρόπου ζωῆς μας. Τώρα πλεόν, ἀπό τήν Ἀνάστασι, τήν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ καί τήν Πεντηκοστή, τό «τοπίο» ἔχει ἀλλιάξει καί οὐριος ὁ ἀνεμος τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πνέει μέσα στήν καρδιά μας, ὑπό τόν ὄρο ὅτι ἔχουμε τή ζώσα καί ζέουσα πίστη. Σέ ποιόν; Στόν Χριστό, ὡς Κύριο τῆς Ἰστορίας καί τοῦ βίου μας. Πιστεύω, σημαίνει ἐμπιστεύομαι, ἔχω ἐμπιστοσύνη καί παραθέτω, ἀφήνω τή ζωή μου στά χέρια τοῦ Χριστοῦ, «καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

Ἡ πίστη στόν Χριστό ἐκφράζεται διά τῶν ἔργων μου, τά ὅποια «ἄλιτι ἠρτυμένα», ἐκφράζουν ἀκριβῶς αὐτή τήν πίστη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι κάποιου ἄλλου. Καί τά ἔργα αὐτά δέν εἶναι ἄλλα ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν καί τήν ἐργασία τῶν ἀρετῶν, πού ἀποτελοῦν ἄριστα φάρμακα καί βοηθοῦν τόν ἄνθρωπο «σύν τῷ χρόνῳ» νά δεῖ «Θεοῦ πρόσωπο». Κέντρο αὐτῆς τῆς ἐργασίας ἐπί τοῦ προβληματικοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι ἡ μέ ἐπίγνωση καί κατάλληλη προετοιμασία συχνή μετοχή μας στό ποτήριο τῆς Ζωῆς, στό

26 Μαρτίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ)

« Ἀπόδοσις τῆς εορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου».

Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοιθία 26 μαρτύρων.

Ἦχος: βαρῦς – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Ἀπριλίου, Ε΄ Νηστειῶν (Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Κυρίου. Ὁ Χριστός μᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι θά παραμένει μαζί μας, ὅλες τίς ἡμέρες τοῦ ἐπίγειου βίου μας καί ἐπίσης ὅτι ὅσους μετανουῶμε θά μᾶς πάρει μαζί του στή βασιλεία του. Οὐράνιες ὑποσχέσεις! Ἐπιπλέον δήλωσε ἀψευδῶς ὅτι μέ αὐτόν πού τρώει τό σῶμα του καί πίνει τό αἷμα του μένει μαζί καί σέ τούτη τή ζωή, τήν ἐπίγεια, ἀλλήλα καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ἀρχιμ. Ἐ. Τ.

ΘΕΙΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ: ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

*Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας
(ἔκδοσις Α΄, σελίδες 376)*

Συλλογή κατηχητικῶν μαθημάτων (παρουσίαση, ἀνάλυση, πρακτική ἐφαρμογή) γιά ἐφήβους πού διακρίνεται σέ δύο μέρη: στό Α΄ μέρος ἐκτίθεται ἡ ὀρθόδοξη Τριαδολογία, ἐνῶ στό Β΄ μέρος ἀναπτύσσονται ἡ ὀρθόδοξη ἠθική καί τό ἐροτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας.

Νέα ἔκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

JEAN DANIELOU

ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥΣ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 176)

Τό νά μιλάει κανεῖς γιά τούς Ἀγγέλους δέν εἶναι ἄκαιρο. Διαπιστώνουμε ὅτι οἱ γνωστότεροι Ἅγιοι καί ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἔζησαν ἐξοικειωμένοι μέ αὐτούς. Καί ἡ ἐκκλησιαστική παράδοσις τούς παραχώρησε ἕνα εὐρύ πεδίο στή θεολογία τῆς.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προνεγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στίς ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Λιευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
